منهای فوتبال

حضور سه شمشیرباز اصفهانی در رقابت‌های انتخابی تیم ملی فلوره

سه شمشیرباز اصفهانی در رقابت‌های انتخابی تیم ملی فلوره حضور دارند.

بنابراعلام روابط عمومی اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان، برگزاری مسابقات انتخابی و اردوی تیم ملی شمشیربازی اسلحه فلوره آقایان، در سه رده سنی نوجوانان، جوانان و بزرگسالان تا ۵ دی‌ماه در شهر کرمانشاه در جریان است. در این دوره از رقابت‌ها، سه شمشیرباز فلوریست اصفهانی به نام‌های علی امینی، عرفان جعفرزاده و سید صدرا حسینی حضور دارند.

اوج‌گیری ازبکستان، زنگ خطر برای ورزش ایران

عملکرد ازبکستان در بازی‌های آسیایی جوانان، بازی‌های کشورهای اسلامی و بازی‌های پاراآسیایی جوانان، بار دیگر زنگ خطر را برای ورزش ایران به صدا درآورد.

به گزارش تسنیم، ورزش ایران در دو ماه گذشته سه رویداد مهم را پشت سر گذاشت. اوایل آبان ماه سومین دوره بازی‌های آسیایی جوانان به میزبانی بحرین برگزار شد و کاروان ایران با کسب ۲۲ مدال طلا، ۱۸ نقره و ۳۶ برنز به کار خود پایان داد و عنوان چهارمی این مسابقات را کسب کرد. پس از آن ششمین دوره بازی‌های کشورهای اسلامی در عربستان به انجام رسید و ایران با ۲۹ طلا، ۱۹ نقره و ۳۳ برنز در رده سوم قرار گرفت. هفته گذشته نیز پنجمین دوره بازی‌های کشورهای اسلامی در امارات برگزار شد و کاروان ایران با ۷۶ مدال طلا، ۹۶ نقره و ۹۰ برنز و مجموع ۲۶۲ مدال رتبه دوم را به خود اختصاص داد. در این سه رویداد یک نقطه مشترک وجود داشت؛ ازبکستان در هر مورد بالاتر از ایران قرار گرفت، آن هم در حالی که کمتر از یک سال تا بازی‌های آسیایی و پاراآسیایی ۲۰۲۶ ناگویا باقی مانده است. در جریان بازی‌های آسیایی جوانان، ایران با وجود آنکه نسبت به ادوار قبلی عملکرد بهتری داشت، اما از رقیب اصلی‌اش یعنی ازبکستان جا ماند، آن هم در حالی که نفرات بیشتری نسبت به این کشور اعزام کرده بود، اما همه آمارها به نفع ازبکستان بود. در بازی‌های کشورهای اسلامی کفه ترازو در درصد طلاها به نسبت کل مدال‌ها و مجموع نفرات کاروان، خیلی کم به نفع ایران بود هر چند هر دو کشور در تعداد مدال‌های طلا عملکرد برابر (۲۹ طلا) داشتند. در بازی‌های پاراآسیایی امارات؛ ایران با وجود کسب مدال‌های بیشتر، در کیفیت مدال‌آوری وضعیت خوبی نسبت به ازبکستان نداشت. ۲۹ درصد از مدال‌های ایران طلا بود و این عدد برای ازبکستان ۵۰ درصد ثبت شد. به نسبت کل اعضای کاروان نیز ایران ۳۹ درصد طلا گرفت و ازبکستان ۸۴.۵ درصد که رقم قابل توجهی است. در زیر جدول آماری مربوط به مقایسه عملکرد ایران و ازبکستان در سه رویداد و همچنین بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو آمده است: واقعیت آن است که ازبکستان در سال‌های اخیر پیشرفت قابل توجهی در ورزش داشته و توانسته خود را به عنوان رقیب اصلی نه تنها به ایران نزدیک کند، بلکه عبور کند و بالاتر قرار بگیرد. این موضوع نه تنها در رویدادهای بزرگ قاره‌ای، بلکه در برخی از رشته‌ها نیز به وضوح دیده می‌شود. برای مثال می‌توان به فوتبال اشاره کرد که تیم ملی کشورمان در حالی که پیش از این بارها ازبکستان را شکست داده بود، اما در ۶،۷ دیدار اخیر به تساوی و شکست قناعت کرده است. ازبک‌ها با سرمایه‌گذاری فراوان بر روی ورزش توانسته‌اند رشد خوبی داشته باشند. سرمایه‌گذاری روی پایه‌ها، هزینه کردن در ورزش، استفاده از تکنولوژی روز دنیا و گسترش زیرساخت‌ها باعث شده ورزش ازبکستان روند رو به رشد را با سرعت بیشتری طی کند. سه رویداد اخیر، یک سال قبل از بازی‌های آسیایی و پاراآسیایی ۲۰۲۶ ناگویا برگزار شد. به طور قطع تاثیر این رویداد در بازی‌های آسیایی و پاراآسیایی دیده خواهد شد. ازبکستان در بازی‌های آسیایی هانگژو با ۲۲ طلا بعد از چین، ژاپن، کره جنوبی و هند در رده پنجم ایستاد، آن هم در حالی که ایران با ۱۳ طلا هفتم شد. با تداوم روند فعلی، کار ورزش ایران در ناگویا بسیار سخت خواهد بود و به همین دلیل باید فکر عاجلی کرد تا سال آینده حسرت نخوریم. در خصوص بازی‌های پاراآسیایی ۲۰۲۶ ناگویا هم باید عنوان کرد همه به تصاحب رتبه‌های اول و دوم توسط چین و ژاپن اذعان دارند. هر چند ورزش ایران روزهای خوبی را سپری می‌کند اما اگر قرار به تکرار این روند باشد، نه تنها ازبکستان، بلکه کشورهایی نظیر هند نیز می‌توانند برای ورزش ایران در ناگویا مشکل‌ساز شوند.

کرسی مهم آسیایی برای هندبال ایران

در جریان بیست و پنجمین کنگره کنفدراسیون هندبال آسیا، علیرضا پاکدل با رای اعضا به عنوان نایب رئیس این کنفدراسیون انتخاب شد.

بیست و پنجمین کنگره کنفدراسیون هندبال آسیا به میزبانی کشور مصر و قبل از برگزاری کنگره فدراسیون جهانی با حضور نمایندگان همه کشورهای عضو برگزار شد در این کنگره انتخابات رئیس، نواب رئیس و اعضای هیات رئیسه کنفدراسیون هندبال آسیا برای دوره ۴ ساله پیش رو نیز انجام شد که علیرضا پاکدل، رئیس فدراسیون هندبال ایران موفق شد با رای اعضای کنگره به عنوان نایب رئیس کنفدراسیون هندبال آسیا انتخاب و معرفی شود.

اولین زن رکورددار کوهنوردی ایران؛

برگشتن از قله، گاهی شجاعانه‌ترین انتخاب است

نخستین بانوی رکورددار کوهنوردی ایران و عضو باشگاه هشت هزار متری‌های جهان گفت: در کی۲ و داولاگیری، لوتسه و اورست جنازه‌های یخ‌زده زیادی دیدم. اگر بخواهم حسم را درباره این موضوع بگویم یک لحظه می‌فهمید کوه به شما بدهکار نیست و می‌تواند این خطر و هشدار را کنار خود داشته باشد که نیروهای طبیعت، نیروهای مافوق تمام توانمندی‌های آدم‌هاست و باید حواس ما به آن باشد.

به گزارش ایرنا، افسانه حسامی‌فرد بانوی هیمالیانورد کشورمان بیست و دوم مهر ماه موفق به صعود قله چوآیو در تبت شد. او با این صعود ارزشمند، ضمن تکمیل پروژه صعود تمامی قلل بالای ۸۰۰۰ متری جهان، پس از «عظیم قیچی‌ساز»، به‌عنوان دومین ایرانی به جمع اعضای «باشگاه ۸۰۰۰ متری‌های جهان» پیوست. این بانوی رکورددار کشورمان که به عنوان پزشک هم فعالیت می‌کند متولد ۱۳۵۵ هست و درباره مشاهده پیکرهای یخ‌زده کوهنوردان در فتح قله‌های مختلف، سقوط برخی از کوهنوردان و تلاش‌ها و سختی‌هایی که در راه فتح قله‌های مرتفع جهان کشیده است، به گفت‌وگو پرداخت.

سخت‌ترین لحظه‌های شما در صعودها چگونه بود؟

صعود به قله‌های هشت هزاری آسان نیست و همواره لحظه‌های سختی به لحاظ جسمی، روحی، آب و هوا و تصمیم‌گیری گذراندم. هرکدام از این صعودها چالش‌های زیادی داشت. برای هر کوهنوردی سخت‌ترین لحظه آن لحظه‌ای است که تصمیم می‌گیرد آیا بماند و ادامه دهد یا برگردد. تصمیم‌گیری در آن لحظه سخت هست و خیلی از کوهنوردانی که از دست می‌دهیم، همان جا دچار اختلال و اشکال می‌شوند و ترس از ناموفق برگشتن باعث می‌شود تا جان خود را از دست بدهند. در دو صعود این لحظه را گذراندم و تصمیم گرفتم تا برگردم. برگشت باعث شد تا الان اینجا باشم و این پروژه را تمام کنم.

آیا فردی برابر چشمان شما سقوط کرده؟

متاسفانه بله. در صعود قله آناپورنا یکی از دوستانم که یک کوهنورد هندی به نام آنوراک بود، بین کمپ سه به دو سقوط کرد و در شکاف برفی افتاد. شرایط خیلی متفاوتی را تجربه کردیم. فکر می‌کردیم که او را از دست دادیم اما تیم امداد سه روز بعد او را پیدا کرد و نجات یافت. او را پایین آوردند و ۶ ماه در آی سی یو در وضعیت بیهوش بود و بارها سی پی آر شد و به طرز معجزه آسایی و جزو نوادر کوهنوردی است که او زنده ماند و او را بعد از ریکاوری دیدم. آنوراک انگشت‌ها و پاهایش را از دست داده بود اما زنده ماند. من سقوط، آسیب و مرگ در تمام صعودهایم کنارم بوده و دیده‌ام.

در قله‌های هشت هزاری با جنازه‌های یخ زده روبرو شده‌اید؟

فراوان. در کی ۲ و داولاگیری، لوتسه و اورست جنازه‌های یخ‌زده زیادی دیدم. اگر بخواهم حسم را درباره این موضوع بگویم یک لحظه می‌فهمید کوه به شما بدهکار نیست و می‌تواند این خطر و هشدار را کنار خود داشته باشد که نیروهای طبیعت، نیروهای مافوق تمام توانمندی‌های آدم‌هاست و باید حواس ما به آن باشد.

آیا فردی در کوه بیمار شده و شما آن شخص را درمان کردید؟

موارد بسیار زیادی بوده که مطلع شدم اما در یک سری از موارد من نه می‌دانستم و نه مطلع شدم یا اطرافیانم نمی‌دانستند که پزشک هستم. به هرحال نتوانستم کمک کنم اما موارد زیادی بیماری‌های عادی مانند اسهال و استفراغ، سرماخوردگی، سرفه یا شرایط خاصی که به دلیل بهداشت و بیماری‌های ارتفاع، فرد تجربه می‌کند را درمان کردم. در کی۲ حادثه‌ای داشتیم که نیاز بود امداد شود و من در کنارش بودم و کمکش کردم.

آیا حیوان وحشی در کوه دیدید و به شما حمله هم کرد؟

در کوه‌های خارج از ایران من با حیوان وحشی روبرو نشدم اما در کوه‌های داخل ایران هم با گرگ و خرس مواجه شدم. در سبلان و علم کوه خرس دیدم و در کوه‌های اطراف مشهد با گرگ مواجه شدم اما به من حمله نکردند. آدم به من حمله نکند، حیوان به من حمله نمی‌کند.

وقتی گرفتار طوفان می‌شوید، چطور عبور می‌کنید و چه احساسی داشتید؟

طوفان جزو لاینفک حضور در ارتفاع و شرایط آب و هوایی است که ما می‌گذرانیم. آنجا یک ترس واقعی به سراغ آدم می‌آید. ترسی که مدیریت می‌طلبد نه ترسی که شما را زمین‌گیر و همه چیز را مختل کند. آنجا باید روی کارها و تصمیم گیری‌های کوچک تمرکز کنید و به موقع و در زمان کافی سریع تصمیم بگیرید. در واقع طوفان یک مدیریت بسیار خوبی را در آدم به لحاظ عملکردی و زمان‌بندی در ارتفاع ایجاد می‌کند.

گذراندن شب در کوه چه حسی دارد؟

کوه زیباترین تجربه زندگی من بوده و وقتی که شب می‌شود انگار در یک فضایی منفک از تمام جهان پا می‌گذارید. زیر یک آسمان پرستاره و در آن سکوت، سرما و التهاب و حضور در ارتفاع تجربه منحصر بفردی دارید که همیشه دلم می‌خواهد تکرار شود.

آیا در کوه آشپزی کردید و چه غذایی پختید؟

من گیاهخوار هستم و این محدودیت غذایی را برای خودم ایجاد کردم که باعث می‌شود تا مجبور شوم برای خودم غذاهای بسیار زیادی درست کنم و از غذاهای سنتی که مواد اولیه آن را با خودم می‌برم و در کوه آماده کردم، استفاده می‌کنم.

تخصص شما در پزشکی چیست؟

من پزشک عمومی هستم و البته در حوزه پزشکی کوهستان هم به عنوان مدرس فدراسیون کار می‌کنم و تجربه‌هایی که داشتم را به دوستان و همنوردانم منتقل می‌کنم.

آیا فدراسیون یا وزارت ورزش پاداشی به شما دادند؟

این فرم صعودها یک برنامه شخصی هست و حضور حامی مالی در کنار من این برنامه شخصی را تسهیل کرده و اگر حامی مالیم نبود این پروژه تا سه سال و نیم هم تمام نمی‌شد و شاید ۱۰ سال و بیشتر طول می‌کشید اما نه من بلکه کل جامعه کوهنوردی که اینگونه فعالیت می‌کنند انتظاری برای حمایت‌های مالی از وزارت ورزش و فدراسیون کوهنوردی نداریم، حداقل من ندارم.

اما بیشتر بحث حمایت‌های روانی برایم خیلی مهم بود که تا حد زیادی فدراسیون در کنار من بود. هرچند بعد از اتمام پروژه هشت هزارتایی‌ها و ورود به باشگاه هشت هزارمتری‌های جهان من با وزیر ورزش هم دیداری داشتم و از طرف فدراسیون و وزارت ورزش قول دادند مقداری از جوایز و پاداش این صعودها به من داده شود و اینکه تا چه حد این موضوع عملی می‌شود را باید در آینده منتظر باشیم.

صعود به کدام قله را دوست داشتید؟

هر قله‌ای برای من یک داستان متفاوت داشت، وقتی به آن فکر می‌کنم دلم می‌خواهد دوباره آن را تجربه کنم اما گر بخواهم محدود و منحصربفرد یک صعود را تجربه کنم، قله نانگاپاربات است که با همه سختی دوست دارم دوباره آن را فتح کنم و دیگر اورست است که دوست دارم مسیر شمالی آن را دوباره صعود کنم. اگر فرصتی باشد کی ۲ گزینه بعدی است تا دوباره پا به هشت هزار متری‌ها بگذارم.

چه حسی دارید که اولین زن رکورددار در ایران هستید؟

حس افتخار، شادی، شعف و در عین حال مسئولیت دارم زیرا در قبال جامعه‌ای که من را حمایت و کمک کرده تا با افتخار اولین زن ایرانی باشم و پرچم ایران را مجدد در باشگاه هشت هزار متری‌ها به عنوان دومین ایرانی ثبت کنم، مسئولیتی برگردن دارم که الهامی برای جامعه جوان و بانوان باشم. باید به آنها این انگیزه و الهام را بدهم که علی رغم تمام محدودیت‌های جامعه و سختی‌ها موظف هستیم بکوشیم تا به اهداف خود برسیم و در راه آن تلاش کنیم.

صعود بعدی کجاست؟

یک پروژه‌ای را برای خودم تعریف کردم و استارت زدم و اسم آن «سون سامیت» یعنی هفت قله بلند هفت قاره دنیاست که اولی را در آفریقا بهمن ماه شروع می‌کنم و با توجه به فصل‌هایی که می‌توانم صعود کنم امیدوارم به دیگر قلل بروم. این صعودها، یک پروژه متفاوت، زیبا و جذاب هست البته محدودیت‌های خاصی به خصوص در گرفتن روادید در برخی از کشورها خواهم داشت. برای آمریکای جنوبی و روادید آرژانتین و آمریکا و صعود به قله دنالی یک سری چالش دارم و حالا پیش می‌روم تا ببینم تا کجا موفق می‌شوم.

فوتبالی هستید؟ استقلال یا پرسپولیس؟

خوشبختانه جواب من نه هست اما استقلالی هستم. کمتر وقت می‌کنم پای تلویزیون با آرامش چند ساعته بنشینم. در برنامه، آموزش یا تمرین هستم و زمان من کاملا محدود هست. به همین دلیل نه خیلی وقت می‌کنم و نه علاقه داریم تا فوتبال ببینم.

بزن بهادرهای پوشالی در فوتبال ایران؛ جنگ هواداران را تماشا کنید!

خلیل‌زاده، پیروانی و همه چهره‌هایی که در بازی تراکتور و پرسپولیس حاشیه‌سازی کردند از پنجره خانه‌های لاکچری‌شان، نگاهی هم به جامعه هواداری بیندازند؛ ببینند که رفتارشان چه تنشی در میان آنها ایجاد کرده است و چه آتش ویران‌کننده شعله‌ور شده است.

به گزارش ایرنا، انگار قانون نانوشته‌ای در فوتبال ایران وجود دارد که نباید در این رشته پرطرفدار خبری از شور و نشاط اجتماعی باشد؛ انگار قرار نیست اینجا کسی از فوتبال لذت ببرد. فوتبال باشگاهی تبدیل شده به محلی برای فوران خشم؛ خشمی که بخش زیادی از آن زاییده سیاست نتیجه‌گرایی باشگاه‌ها است و برد و باخت را آنقدر مهم جلوه داده‌اند که به خاطر آن دست به هر کاری می‌زنند و این سیاست به یک فرهنگ هواداری تبدیل شده است.

بازی تراکتور و پرسپولیس به لحاظ فنی، نزدیک به استانداردهای فنی فوتبال ایران بود؛ اما در همین بازی اتفاقات زشت و زننده‌ای رخ داد که نباید بی تفاوت از کنار آن گذشت.

شاید اگر به اتفاقات و ناهنجاری‌هایی که در بازی فصل گذشته دو تیم نگاه ریشه‌ای و جدی‌تری می‌شد حالا مجبور به نوشتن این مطلب نمی‌شدیم. پس از همان بازی فصل گذشته بارها به معضلات فرهنگی که در فوتبال ایران رخنه کرده اشاره شد؛ اما گوش شنوایی حداقل برای شنیدن این واقعیت‌ها وجود نداشت. این بار و در تبریز به کریم باقری فحاشی شد؛ مردی که یکی از اسطوره‌های اخلاق فوتبال ایران محسوب می‌شود و از قضا اهل تبریز است. اینکه هواداران منتسب به تیم تراکتور اینگونه به خانواده باقری فحاشی کردند را نباید با این توجیه که همین فحاشی‌ها به علیرضا بیرانوند در فصل گذشته در استادیوم آزادی شد توجیه کرد.

هر دو اتفاق نابخشودنی بود. گذری به اتفاقات حاشیه‌ای این بازی داشته باشیم؛ در آن فضای پر از احساسات افراط‌گونه استادیوم یادگار امام تبریز، بهتر بود که محمد امین کاظمیان آن حرکت خوشحالی را انجام نمی‌داد؛ اما بدتر از آن رفتارهای شجاع خلیل‌زاده بود. چه در زمانی که بازی در حال جریان بود که او تنها بازیکنی بود که تلاش می‌کرد با بازیکنان حریف وارد درگیری شود و چه پس از پایان بازی که ادای خوشحالی بازیکنان پرسپولیس را به حالت تمسخرآمیز درمی‌آورد.

اینکه اکثر بازیکنان مطرح فوتبال ایران که یکی از آنها شجاع خلیل‌زاده است تنها در بُعد فنی رشد کرده‌اند و هیچ‌گونه آموزشی به لحاظ رفتار حرفه‌ای به آنها داده نشده بحث دیگری‌ست که البته باید به صورت مبسوط به آن پرداخته شود؛ اما چرا این بازیکن نخواسته حداقل برای یکبار به پیامدهایی که رفتار او و سایر بازیکنان دو تیم می‌تواند بر جامعه هواداری داشته باشد اهمیت بدهد؟!

ز آن سو، افشین پیروانی که او هم مورد فحاشی هواداران تیم میزبان قرار گرفته وعده می‌دهد در بازی برگشت هواداران پرسپولیس، جبران خواهند کرد.

او که سال‌ها چه به عنوان بازیکن و چه به عنوان مربی و سرپرست و مدیر در سطح فوتبال ایران فعالیت کرده اظهاراتی انجام داده که قابل قیاس با رفتار خلیل‌زاده است و دست کمی از آن ندارد.

روز گذشته باشگاه پرسپولیس و امروز هم باشگاه تراکتور اقدام به انتشار بیانیه در خصوص اتفاقات بازی این دو تیم کردند.

در این دو بیانیه هیچ تلاشی برای دعوت به آرامش هواداران نشده و هر کدام از آنها تلاش کرده دیگری را مقصر اتفاقات معرفی کند.

افراطی گری در فوتبال حالا به سایر رشته‌ها هم رسوخ کرده که البته بخش زیادی از آن به دلیل حضور بوقچی‌های مواجب‌بگیر است که از سوی باشگاه‌ها برای تحت فشار گذاشته حریفان به خدمت گرفته شده‌اند. این موضوع آنقدر عیان است که کسی نمی‌تواند آن را تکذیب کند.

به صورت کاملا هدایت‌شده‌ای کسانی در فوتبال ایران مورد وثوق هواداران قرار می‌گیرند که بیشتر از بُعد فنی، حاشیه‌ساز باشند.

همین می‌شود که بازیکنان از یقه‌گیری و فحاشی، عبایی ندارند. محبوبیت رفتارهای لات‌گونه در فوتبال ایران، جنبه‌های فنی این رشته را هم زیر سوال برده است.

کسی کاری ندارد که آمار فنی این بازی چه بوده؛ فضای مجازی به صحنه فحاشی هواداران پرسپولیس و تراکتور به یکدیگر تبدیل شده است. خلیل‌زاده، پیروانی و همه چهره‌هایی که در بازی تراکتور و پرسپولیس حاشیه‌سازی کردند از پنجره خانه‌های لاکچری‌شان، نگاهی هم به جامعه هواداری بیندازند؛ ببینند که رفتارشان چه تنشی در میان آنها ایجاد کرده است و چه آتش ویران‌کننده شعله‌ور شده است.

این‌ها بخشی از واقعیت‌های فوتبال ایران است.

مهم نیست که سال‌هاست فوتبال ما در سطح بین المللی با افت جدی روبه رو شده است. آن چیزی که فوتبال ایران را در خود فرو برده جنگ‌های هواداری است که شکست در آن معنایی ندارد. این دایره تسلسل به همین منوال به حرکت خود ادامه خواهد داد تا زمانی که یک عامل خارجی برای شکستن این چرخه مداخله کند؛ عاملی که حضور افراد بافرهنگ در جایگاه‌های مدیریتی فوتبال ایران است.

خارج از گود

مصدومیت‌ها عامل توقف روند هندبال سپاهان

بازیکن تیم هندبال سپاهان اصفهان گفت: در پنج هفته ابتدایی شرایط خوبی داشتیم، اما پس از تعطیلات و به‌دلیل مصدومیت بازیکنان تأثیرگذار و غیبت ملی‌پوشان، کار برای سپاهان سخت شد؛ با این حال امیدوارم با بازگشت نفرات مصدوم، در ادامه فصل نتایج هفته‌های اخیر را جبران کنیم.

رضا عزتی در گفت‌وگو با ایسنا در رابطه با شرایط تیم هندبال سپاهان اصفهان تا پایان هفته هشتم لیگ برتر اظهار کرد: در پنج هفته ابتدایی شرایط خوبی داشتیم و نتایج خوبی کسب کردیم، در دو_سه هفته اخیر که پس از تعطیلات برگزار شد مصدومان زیادی داشتیم. نبود بازیکنان ملی‌پوش و تأثیرگذار کمی کار ما را سخت کرد و امیدوارم در ادامه فصل این نتایج را جبران کنیم. او افزود: از نظر شخصی وضعیت خوبی داشتم و سعی کردم به تیم کمک کنم، من زمانی از عملکرد خود راضی خواهم بود که در هر مسابقه پنج–شش گل بزنم، در حالی که شاید به‌ثمر رساندن دو گل هم عملکرد خوبی باشد. بازیکن سپاهان بیان کرد: لیگ پرچالش و نزدیکی داریم، بازیکنان خوب بین تیم‌ها تقسیم شدند که این به جذابیت کار اضافه کرده است، رقبا خوب هستند و باید دید در ادامه فصل چه اتفاقاتی رخ خواهد داد. عزتی با بیان این که مس کرمان، سایپا و استقلال اصلی‌ترین رقبای سپاهان هستند یادآور شد: اگر ترکیب کامل خود را در دو–سه هفته اخیر در اختیار داشتیم، قطعا سایپا و استقلال را شکست می‌دادیم، غیبت مصدومان تاثیر بسیار زیادی در این بازی‌ها داشت، امیدوارم با بازگشت مصدومان در دور برگشت این نتایج را جبران کنیم. او در رابطه با احتمال دعوت به تیم ملی گفت: دعوت به تیم ملی و پوشیدن پیراهن آن همیشه برای هر بازیکنی افتخار است؛ هر زمان این توفیق نصیب من شده است حس و حال خوبی داشتم. دوست دارم برای تیم باشگاهی و ملی با تمام توان و غیرت خود بازی کنم تا بتوانیم هم باشگاه و هم کشور را سربلند کنیم، امیدوارم تیم ملی در مسابقات آسیایی مقام خوبی کسب کند و سهمیه جام‌جهانی را به‌دست بیاوریم.

کشتی آلوده‌ترین رشته به دوپینگ

آمار قطعی دوپینگ ورزش ایران در یک سال گذشته میلادی حکایت از کاهش تخلف ورزشکاران دارد و اینکه در میان متخلفان، کشتی بیشترین سهم را دارد.

به گزارش ایمنا، تا به امروز که ۱۰ روز به پایان سال میلادی جاری باقی مانده است، ستاد ملی مبارزه با دوپینگ (نادو) پرونده ۱۲ ورزشکار متخلف را با صدور حکم قطعی و نهایی برای آنها بسته است. کشتی (۷ پرونده)، دوچرخه سواری (۲ پرونده)، دوومیدانی، بسکتبال و ووشو (یک پرونده) رشته هایی هستند که در این پرونده ها سهم دارند. در این میان کشتی با ۷ ورزشکار دوپینگی بیشترین سهم را در آمار دوپینگ سال جاری میلادی ورزش ایران دارد این در حالی است که سال گذشته میلادی، پاورلیفتینگ آلوده ترین رشته ورزشی ایران از حیث ارتکاب به دوپینگ بود. در سال ۲۰۲۴ میلادی، ۲۱ ورزشکار ایران در ۹ رشته مرتکب دوپینگ شدند که در میان آنها پاورلیفتینگ با ۸ ورزشکار بیشترین سهم را در میان دوپینگی های ورزش ایران داشت. طبق احکامی که تا به امروز و بر اساس نمونه گیری های به عمل آمده از ورزشکاران رشته های مختلف صادر شده است، تعداد ورزشکاران و رشته ها در ارتکاب به دوپینگ کاهش داشته است اگرچه در میان ۱۲ ورزشکاری که تا به امروز دوپینگ شان در سال جاری میلادی محرض و برای آنها حکم صادر شده است، نام دو نفر به دلیل «زیر سن قانونی» اعلام نشده است که همین مسئله می تواند زنگ خطری جدی برای ورزش ایران باشد. با توجه به مدت زمان باقی مانده تا پایان سال میلادی ۲۰۲۵، امکان تغییر در این جدول و افزایش رشته ها و ورزشکاران دوپینگی وجود دارد.

محرومیت دوساله خواهران منصوریان

کمیته انضباطی فدراسیون ووشو آرای خود را درباره پرونده‌های انضباطی مطرح‌شده در هفته گذشته صادر کرد.

این جلسه با حضور اعضای کمیته انضباطی و افراد مورد شکایت در محل فدراسیون برگزار شد و پس از بررسی مستندات، مدارک و محتوای منتشرشده در فضای مجازی، احکام زیر صادر شد:

شهربانو منصوریان: با توجه به شکایت‌های مطرح‌شده درباره تخلفات منافی اخلاق، توهین، افترا، نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی در فضای مجازی، و پس از بررسی مستندات و بازبینی اظهارات وی، کمیته انضباطی نامبرده را به یک میلیارد ریال جریمه نقدی ۱۴ ماه محرومیت از هرگونه فعالیت ورزشی در رشته ووشو براساس ماده ۶۱ مقررات انضباطی و اخلاق فدراسیون محکوم کرد. همچنین تأکید شد در صورت تکرار تخلفات، مجازات تشدید خواهد شد.

سهیلا منصوریان: با بررسی مستندات مربوط به تخلفات منافی اخلاق، توهین، افترا، نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی، کمیته انضباطی وی را به ۵۰۰ میلیون ریال جریمه نقدی ۱۰ ماه محرومیت از فعالیت در رشته ووشو براساس ماده ۶۱ مقررات انضباطی محکوم کرد.

توحید اسدیان: در پی شکایت‌های مطرح‌شده درباره تخلفات منافی اخلاق، توهین، افترا، نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی، و پس از بررسی مدارک و بازبینی اظهارات منتشرشده، کمیته انضباطی وی را به یک میلیارد ریال جریمه نقدی ۱۴ ماه محرومیت از فعالیت ورزشی در رشته ووشو براساس مواد ۴۷، ۵۶، ۶۱ و ۶۵ مقررات انضباطی محکوم کرد. در این پرونده نیز هشدار تشدید مجازات در صورت تکرار تخلفات صادر شد.

لیلا دهقان: براساس گزارش فدراسیون درباره توهین به مقامات در مسابقات قهرمانی کشور و انتخابی تیم ملی جوانان بانوان در تبریز، وی طبق ماده ۶۱ مقررات انضباطی به ۳ ماه محرومیت از حضور در میادین ورزشی ووشو محکوم شد.